

1990.
július 13.,
péntek

KIS

Ahol az aratás jelenti a nyarat

Egyéni vállalkozás a téesz földjén

Szerda délelőtt. Kistölgyfapusztán karéjba gyűlnek a kombájnosok, a szállítók az egyik gép előtt. Vágnák a gabonát, barnásszürke már a búza, csakhogy nedvesek a szemek. Várni kell.

Közben persze megy a szó erről, arról. Az árpaaratással már jó pár napja végeztek. A negyvenkilenc mázsás átlagterméssel elégedett lehet a téesz.

- Itt van az egész brigád? - érdeklődöm.

- A hét kombájnos mindenesetre - veszi át a szót Papp József. Majd mutatja is a többiek: az ott a Nagy Jenő, a zöld dominátor mellett a Gál Imre sürgölődik, amott a teherautónál áll a Szűcs Jóska meg a Szűcs Imre, hasonlít a nevük, de nem testvérek. Az Imre katoná, no meg a Soós János is. Úgy engedték haza őket az aratásra. Mondják, irigylik is őket ezért a többiek. Amott meg a Tóth István jön. Ő egy pár esztendő t kihagyott az aratásból, de most újból hadba állt a maszkek kombájnon.

mivel nem akarom, hogy más kerüljön a helyemre, és így kiszoruljak az őszi betakarításból.

- Gáléknak az aratás jelenti a nyarat - szól közbe valaki -, itt van tőlük az egész család.

- Így van valahogy - ismeri el Gál Imre. - A nagyobbik fiam, az Imre, segédkombájnos, a kisebbik, a Zoltán ugyan még tíz esztendő sincs, de el tudná egész nap vezetni a kombájnt egyedül, ha engedném. Örülök, hogy a gyerekeim kedvelik a gépeket. Én se mertem volna kombájnt venni, ha nem konyítanék a javításukhoz, a kezelésükhöz. De a téeszben is részt veszek a dominátorok szerelésében. Különböző anyaggazdálkodó vagyok. Hatszor nyertem kombájnos versenyt, így tudtam, mire vállalkozom. Persze kérdeztek már tőlem sokan: mi van, a maszkek világra készülök? Mint a példa is mutat-

- Micsoda? Maszkek kombájnos? - kaptam fel a fejemet.

- Az bizony - helyeselték többen is kórusban. - Ott az a zöld dominátor a Gál Imre barátunké.

Természetesen érdekelni kezd a dolog. Gál Imre viszont kissé nehezen áll rá a beszélgetésre. Okát is adja, miért.

- Nézze, az emberek irigyek, és van akiben ez még rosszindulattal is társul. A kombájnosért több százezer forintot fizettem. Nem akarom pontosan megmondani, mennyit. Mindenesetre évek kellene, mire behozza az árát. Itt most, a téeszben, harminc forintot kapok minden mázsa levágott gabona után. Ez jóval olcsóbb, de csak így érhető el, hogy a bérbevétel a téesznek is megérje. A különbség persze tetemes, ha azt is hozzáteszem, hogy kombájnosként egy forint negyven fillért kapok egy mázsa learatott gabonáért. Ugyanis a maszkek kombájnon az egyik barátom ül. Én megmaradtam a téesz dominátorán,

ja: nem. Én abban bízom, hogy ez a kombájnos itt a téeszben keresi majd meg az árát.

Míg beszélgetünk, megérkezik a téesz egyik vezető szakembere, Dezamics Imre. Több helyen is megnézi a táblát.

- Dél előtt aligha lehet aratni - jegyzi meg. Majd hozzáteszi - pedig hát ma kezdtünk volna a búzában: és igyekeznünk kell, mert az aratandó czerkét száz hektárra rámege még legalább tizenöt munkanap.

Az emberek karéjba állnak a kombájnos körül és beszélgetnek. Ugratják egymást, jóindulatúan. Néha nyán félrevonulva elmerengenek családon, munkán, vagy egy kombájnos megvásárlásán jár talán az eszük. Közben az idő telik és délre megszáradnak a szemek.

N. E.